

Іларіон

УСІ ПОМОЛІМОСЬ ЗА ТАРАСА ШЕВЧЕНКА!

6

ВІРА Й КУЛЬТУРА ч. 9 (93)

УСІ ПОМОЛІМОСЬ ЗА ТАРАСА ШЕВЧЕНКА!

Смирений Іларіон, з Ласки Божої Митрополит Української Греко-Православної Церкви в Канаді до всього Преосвященного Єпископату, до всього Всечесного Духовенства, Преподобного Монашества та до всіх боголюбивих вірних, —

Навчайтесь
Путями добрими ходить,
Святого Господа любить,
І брата милувать!

Так кличе до нас зо своєї високої могили над Дніпром наш найбільший письменник, наш найбільше люблений геніяльний поет, — Тарас Шевченко, так кличе він до всього українського народу!

Ніхто так тяжко не страждав усе своє життя, як страждав Тарас Шевченко. Майже половину свого життя він перебув на нелюдській панщині, а пізніше десять літ страждав на каторжному засланні... Але тяжкі оці муки ніколи не вбивали його високого духа, і він ніколи не спинявся в своїй праці для Господа і українського народу.

І це з пустельного Кос-Аралу, з тяжкого заслання Шевченко гукнув до всієї України:

Навчайтесь
Путями добрими ходить,
Святого Господа любить
І брата милувать!

У цих словах нашого Кобзаря коротко подана вся найбільша Заповідь усього Божого Закону (Матвія 22. 36-40).

А сидючи у в'язничному казематі, Шевченко написав для всіх українців, де б вони не проживали:

Свою Україну любить,
Любить її во врем'я люте,
В останню тяжкую минуту
За неї Господа молить!

Шевченко позоставив нам свою незабутню книжку, яку читає вся Україна, — це його славний "Кобзар". Книга ця багато всіх нас навчає, але оці чотири подані його науки запам'ятаймо на все життя: 1. Треба Господа любити, 2. Треба брата милува-

ти, 3. Треба путями добрими ходити і 4. Свою Україну любім!

Усе своє життя Шевченко був людиною глибоко релігійною. І писав він як релігійний поет, — у його "Кобзарі" нема сторінки, щоб на ній не було слів: Бог, Господь, Божий, Святий і таких інших. Писання Шевченкове завжди релігійне, і він завжди показує, як треба морально жити, Божу Правду любити, завжди визнавати Божу Волю.

З глибини своєї душі Шевченко кличе до Бога у глибокій смиренності:

Не мені,
Великий Господи, простому
Судить великій діла
Твоєї Волі!.. Люта зла
Не дієш без вини нікому...
Не нам на прох з Тобою стати,
Не нам діла Твої судить!

Шевченко дивився на своє завдання, як поета, як ні один поет у світі: це велика служба Богові і Його українському народові!

І Шевченко серцем писав:
Душа поетова святая
Жива в святих своїх речах,
І ми, читавши, оживаєм,
І чуюм Бога в небесах!

Ось чому ми часто знемо Шевченка пророком, — це тому, що він рвно служив і Богові, і українському народові, як це робили і давні Пророки!

У "Кобзарі" Шевченко подав свою високу моральну, а то й церковну науку. Він глибоко сприймав Сповідь і Святе Причастя, і це також і він навчає всіх нас:

Пропаде
Душа без Сповіді Святої!

Шевченко у своєму "Кобзарі" подав такі науки, які ми повинні все своє життя добре пам'ятати. Скажемо, він десятки раз закликає всіх

конче молитися Богу, шанувати батька-матір, шанувати старших.

А ось цей його приклад буде віки вічні жити й світити. Мати наймичка пішла в Київ на прощу. Вернулася стомлена й запорошена. Невістка Катерина стріла її.

І ось наймичка мати
Ввійшла в хату... Катерина
Її ноги умила!...

Це святий приклад для дітей українців усього світу на віки вічні!

Шевченко, бувало, тяжко мучився, і тоді часом впадав у чорну безнадію й розпуку, і на всіх і на все нарікав і нападав... Але це в Шевченка — тільки людська неміч.

У неділю 9-го липня буде відкри-

тий у місті Вінніпегу величний пам'ятник за кордоном. Благословляю усьому нашому Духовенству ревно, щиро й велично, разом зо всіма своїми вірними, помолитися за велику й вселюблячу душу Тараса Шевченка.

Усі благаймо Господа, щоб Він, Всемиловитий, оселив душу слуги Свого Тараса в Оселях Праведників!

† Іларіон,
Митрополит Вінніпегу і всієї Канади.

Року Божого 1961-го, липня 9-го дня.

Катедра Пресвятої Тройці в Вінніпегу.

Благословляю в неділю 9-го липня відслужити Панахиду по всіх Церквах Української Греко-Православної Церкви в Канаді, а перед нею перечитати це моє Послання.

Іларіон

ВІРНИЙ СИН УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ!

ВІРНИЙ СИН УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ.

Слово Митрополита Іларіона при відкритті пам'ятника Тарасові Шевченкові 9-го липня 1961-го року у Вінніпегу.

Український Народе!

Від повного серця вітаю всіх тут присутніх і весь український народ з нашим найбільшим Святом!

У вільній Канаді, на вільній Канадійській Землі сьогодні ми принесли свої люблячі серця, і склали їх тут у Вінніпегу, і назвали їх —

— Пам'ятник Тарасу Шевченкові.

Це не Пам'ятник з каменю, — це тут наші і всієї України люблячі серця, кров'ю і потом облиті, ми склали до ніг Тоїх, наш Великий Поете!

Своїм мученичим життям і своєю великою працею Ти ясно показав усій Україні, що "Служити Народові — то служити Богові!"

Ти міцно й повіки поєднав службу Господеві зо службою народів. Ти всім своїм життям ясно показав, що обидві ці служби — неподільні! І ти вірно служив і Богові, і народів.